

ליכטנשטיין יעקב

בן יהושע וחנה. נולד בי"א באלול תרפ"ה בירושלים. נכדו של ר' אלימלך ליכטנשטיין, שמת מות קדושים. עם סיום בית-הספר העממי למד מסגרות בבית-הספר המקצועי "עמל", אך עוד לפני גמר לימודיו יצא להכשרה בדגניה, כחבר קבוצת גורדוניה "מעפילים". מתקופה זו היו יקרים לו ביותר זכרונותיו מימי עבודתו כמלח, בעזרו להעלאת מעפילים. עם הכרות המדינה השתתף בליווי שיירות

בין ירושלים ותל-אביב ובחזרו יגע ממסעות וקרבות היה אומר: "אנו נמשיך ונסע ולא נתן לשים מצור על ירושלים". השתתף בשיירה הגדולה לכפר-עציון מתוך מלחמה מתמדת באויב, שהתקרב בלי הרף, גלים-גלים, אל המגינים. בכאב רב תיאר במכתב למשפחתו את פרשת כניעתה של שיירה זו: "מה רב החרון שנאלצנו במחיר החיים להניח את הנשק ואת המשוריינים, שהיו כה מעטים ויקרים לנו — — —". בהמשך המלחמה השתתף בפעולות נגד כפרי האויב ליד דרך ירושלים: צובה, קסטל, דיר-איוב, סריס ושערה-גיא.

בפעולה האחרונה באבו-טור עמד אחיו אלימלך, הצעיר ממנו, להשתתף במערכה, אולם יעקב הבכור דרש בתוקף כי ישלחו אותו במקום אהיו. בהתרסק ה"דוידקה", שבה פעלה קבוצתו, נפל ב-3 במאי 1948. היה קבור בסנהדריה בירושלים. ב-6.6.1951 הועבר להר-הרצל בירושלים. חמישה מבני משפחתו היו מגויסים. אחד מהם נפל בשבי הלגיון הערבי ושנים נפלו בקרבות, ביניהם יעקב.